

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 1871

Χριστούγεννα 2017

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 101^Η
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρός

Τόν Ἱερό Κληῖρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἰστιαίας καί Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου ἀγαπητά,

Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι γεγονός που προκαλεῖ τήν χαρά τοῦ σύμπαντος κόσμου καί σημαδεύει τήν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Οἱ Ἄγγελοι ἐκπλήσσονται μπρός στό ἀπροσδόκητο αὐτό ἔργο τοῦ Θεοῦ καί οἱ ἄνθρωποι προσκαλοῦνται σέ πανηγύρι ἀγαλλιάσεως, διότι ἦλθε τό φῶς καί ἡ ἀπολύτρωση.

Ὁ σαρκωθείς Χριστός, ἡ προσδοκία ὅλων τῶν Ἐθνῶν, ἔρχεται νά δώσει χάρη στόν χρεωκοπημένο ἀπό τίς ἁμαρτίες του ἄνθρωπο, γι' αὐτό καί δίκαια ὀνομάζεται χρεωλύτης πάντων ἀνθρώπων.

Ἔρχεται, ἐπιδημεῖ, ὅπως ἀναφέρεται στους Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας μητέρας Του, γιατί ὁ Ἰδιος τό θέλησε! Ἐπεδήμησε πρός ἐμᾶς, τούς ἀχαρίστους, οἱ ὅποιοι εἴχαμε ἀποδημήσει ἀπό τήν χάρη Του καί τήν ἀγάπη Του καί εἴχαμε, οἱ ἄμυαλοι καί δυστυχεῖς,

σκλαβωθεί στον τύραννο διάβολο. Ἐκεῖνος μᾶς πλάνεψε καί ἀντί τῆς θεώσεως, τήν ὁποία μᾶς ἔταξε, μᾶς ἔκαμε ὑποτελεῖς του καί μᾶς ἔφερε στό σκοτάδι, στον πόνο καί στον θάνατο. Καί, νά! τώρα μᾶς ἐπισκέπτεται ὁ προδομένος Πλάστης μας καί Δημιουργός μας, αὐτεπαγγέλτως, καί, ἀφοῦ ἐξέβαλε τῆς ἐξουσίας τόν ἀνθρωποκτόνο σατανᾶ, μᾶς δωρίζει τήν ἐλευθερία καί τήν ἀτελεύτητη ζωή. Γι' αὐτό καί καλούμαστε ἀπό τήν Ἐκκλησία μας νά ἀνταποκριθοῦμε στήν ἀγάπη Του καί τό ἀμέτρητο ἔλεός Του καί νά Τόν εὐχαριστήσουμε, δοξάζοντάς Τον, ὅλοι μαζί μετά τῶν ἀγίων ἀγγέλων καί ὅλης τῆς κτίσεως.

Ἦλθε ὁ ἴδιος ὁ Θεός! Δέν ἔστειλε ἀντ' Αὐτοῦ κάποιο ἀγγελο ἢ ἀνθρωπο. Τόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε καί θέλησε νά μᾶς ἐλκύσει πρὸς τό δικό Του ὕψος, ἐπαναφέροντάς μας ἐκεῖ, ἀπ' ὅπου ἀποδημήσαμε.

Ὁ Χριστός δέν μπορεῖ, δέν θέλει νά ἀρνηθεῖ τόν ἑαυτό Του, γι' αὐτό καί πάντα μᾶς ἀγαπᾶ καί μᾶς προσφέρεται! Ἐμεῖς ὀφείλουμε νά ἀρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας, τόν ἀχάριστο, τόν πονηρό καί ἀποστάτη ἑαυτό, τόν παλαιό μας ἀνθρωπο, τόν ὁποῖο ξεφορέσαμε στήν βάπτισή μας, ὅταν ὑποσχεθήκαμε ὅτι πλέον θά εἴμαστε μαζί μέ τόν Σωτῆρα μας καί γίναμε μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του. Δυστυχῶς, πολλοί ἀπό μᾶς ἐπιστρέφουμε στον προηγούμενο δρόμο, γιατί ἀπλούστατα δέν θέλουμε τόν Χριστό, σέ ἀντίθεση μέ Ἐκεῖνον πού θέλει καί ποθεῖ τόν ἀνθρωπο.

Ὁ Χριστός συχνά ὑποτιμᾶται καί προδίδεται ἀπό μᾶς τούς ἀνθρώπους. Χλευάζεται καί καταδιώκεται, ἐνῶ τά παιδιά Του, τά ἔνδοξα θύματα τῆς ἀγάπης Του, ὄχι σπάνια, κακοποιοῦνται, σταυρώνονται καί θανατώνονται. Ἄλλοτε, ἐξισώνεται ἀνεπίτρεπτα μέ ἀρχηγούς θρησκείων, πού ὅμως δέν ἦταν τίποτε παραπάνω, παρά ἀπλοί καί ἐμπαθεῖς ἀνθρωποι, ἀνίκανοι νά σωθοῦν οἱ ἴδιοι καί νά σώσουν ἄλλους. Ἀντικαθίσταται πολλάκις ἀπό ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Ἐνίοτε, ἀκόμη καί αὐτή ἡ σιωπηλή μορφή τῆς εἰκόνας Του ἐνοχλεῖ, ἐνῶ τό θέλημά Του ἀπορρίπτεται καί ποδοπατεῖται. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, τήν ὁποία δίδαξε μέ τό παράδειγμά Του καί τήν

διδασκαλία Του, άνερευθρίαστα περιφρονείται, ως άναχρονιστικός. Αντιθέτως, ή ποικιλώνυμη άμαρτία, τό ψέμα, ή άδικία, ή κλοπή, ή σαρκολατρεία, ή άσωτία και ή άνηθικότητα θριαμβεύουν και έπαίρονται, τρομοκρατοῦν και άπειλοῦν!

Κολλημένος στή γή ό σύγχρονος άνθρωπος, γεμάτος άγχος για τήν, μετά πολλής δυσκολίας, αντιμετώπιση τών καθημερινών άναγκών, δέν φαίνεται να πολυενδιαφέρεται για τήν άληθινή έλευθερία, δέν τόν άπασχολοῦν έννοιες, όπως άμαρτία, χρέος πνευματικό, χάρις, σωτηρία... Σάν τόν άσωτο υίο, χωρίζεται από τόν ουράνιο Πατέρα του. Προδομένος, ώστόσο, στήν συνέχεια, από κάθε ανθρώπινο στήριγμα και έλπίδα, μόνος και έρημος, έπιθυμεί να γεμίσει τήν κοιλιά του με τά ξυλοκέρατα τών χοίρων... Έν τούτοις, και αυτά άκόμη του τά στερείται!

Μακάρι, μέσα σ' αυτήν τήν άπελπισία, να θυμηθεϊ τόν Πατέρα του, τόν Θεό, τό σπίτι του, τήν Έκκλησία, τόν Άρτο τής ζωής τόν ουράνιο και να έλθει εις έαυτόν, γιατί εκτός έαυτου, πράγματι, γίνεται ό άνθρωπος, πού άποδημεί από τόν Θεό. Τό ώραϊο και συγκλονιστικό είναι ότι ό Θεός δέν περιμένει απλώς να έπιστρέψουμε, αλλά έρχεται ό Ίδιος προς έμας τούς πλανηθέντες.

Άγαπητά μου παιδιά,

Η χαρά τών Χριστουγέννων, για τήν όποία όλοι, μά όλοι, μιλοῦμε, πηγάζει από αυτήν τήν έγνωσμένη, τήν άνευ όρων και όρίων θεϊκή άγάπη. Έάν δέν νοιώθουμε αυτή τήν χαρά, να έρευνήσουμε μήπως και τήν ζητοῦμε σε λάθος τόπους και με λάθος τρόπους. Πρέπει να θελήσουμε να είμαστε μαζί με τόν Χριστό, πάσας τάς ήμέρας τής ζωής μας, για να είμαστε χαρούμενοι. Τοῦτο δέν είναι δύσκολο και άκατόρθωτο, γιατί όταν θέλουμε τόν Χριστό, με τήν χάρη Του, τό μποροῦμε! Τό άποδεικνύουν αυτό οι Άγιοί μας, όμοιοι με μάς άνθρωποι, πού τόλμησαν να θελήσουν, να αγαπήσουν και να ακολουθήσουν τόν Χριστό, όχι μόνον στό

μακρινό παρελθόν, μά και στήν ἐποχή μας. Καί χάρηκαν οί ἴδιοι τήν σωτηρία καί χαροποιοῦν καί ἐμᾶς.

Προσφάτως κατατάχθηκε μεταξύ τῶν Ἀγίων, ὁ Ὅσιος Γέρων Ἰάκωβος τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ καί ἐμεῖς δικαίως χαρήκαμε καί πανηγυρίσαμε. Ἄνθρωπος τοῦ τόπου μας, τῆς ἐποχῆς μας. Τόν γνωρίσαμε, τόν συναναστραφήκαμε. Ὁ Γέρων καί τώρα Ὅσιος Ἰάκωβος διεκήρυσσε μέ ὅλη τήν ψυχή του: «Ζεῖ Κύριος ὁ Θεός»! Καί τόν Κύριο ἤθελε ἔνοικο στήν καρδιά του καί ὁδηγό στήν ζωή του. Ἀξιοζήλευτο καί ἀξιέπαινο τό παράδειγμά του.

Αὐτόν τόν ζῶντα Θεό, πού, νικημένος ἀπ' τήν ἴδια τήν ἀγάπη Του, ἔρχεται πρὸς ἐμᾶς καί σήμερον σπαργανοῦται καί ἐν φάτνη ἀνακλίνεται, μακάρι νά Τόν ποθήσουμε, νά Τόν ἀγαπήσουμε καί ποτέ, μά ποτέ, νά μή χωρισθοῦμε ἀπ' Αὐτόν! Αὐτός μᾶς χαρίζει τά χρέη, σχίζει τά χρεόγραφα καί μᾶς παρέχει ζωή καί χαρά αἰώνια! Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός διδάσκει ὅτι ἡ ἐκ μέρους μας ἀμεθεξία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ κόλαση! Τώρα καί στήν αἰωνιότητα. Ἄς προσέξουμε! Μὴν ἀδικήσουμε ἑαυτοῦς καί ἀλλήλους.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἐγκαρδίου ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος νά ἀναγνωσθεῖ εὐκρινῶς, στό ἐκκλησίασμα τῆς 25^{ης} Δεκεμβρίου, μετά τήν ἀνάγνωση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἐσωτερικὴ Διανομή:

Ἀρχεῖον· Φ. Ἐγκυκλίων Μητροπολίτου.